

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-AR65.6
Datum: 23. oktobar 2008.
Original: engleski

U sastavu:

PRED ŽALBENIM VEĆEM
sudija Fausto Pocar, predsedavajući
sudija Liu Daqun
sudija Andrésia Vaz
sudija Theodor Meron
sudija Wolfgang Schomburg

Sekretar:

g. Hans Holthuis

Odluka od:

23. oktobra 2008.

TUŽILAC
protiv
MILANA MILUTINOVIĆA
NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA

JAVNO REDIGOVANO

**ODLUKA PO "ŽALBI TUŽILAŠTVA NA ODLUKU PO LAZAREVIĆEVOM
ZAHTEVU ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA
SLOBODU U KRAĆEM TRAJANJU OD 26. SEPTEMBRA 2008."**

Tužilaštvo:

g. Thomas Hannis
g. Chester Stamp

Obrana:

g. Eugene O'Sullivan i g. Slobodan Zečević za g. Milana Milutinovića
g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Norman Sepenuk za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po žalbi Tužilaštva (dalje u tekstu: tužilac)¹ na odluku koju je 26. septembra 2008. donelo Pretresno veće III (dalje u tekstu: Pretresno veće) i kojom se Vladimiru Lazareviću (dalje u tekstu: optuženi) odobrava privremeno puštanje na slobodu.²

I. KONTEKST

2. Optuženi je 13. avgusta 2008. podneo zahtev za privremeno puštanje na slobodu od najmanje 31 dan [redigovano].³ Pretresno veće je 9. septembra 2008. odbilo zahtev, uz napomenu da to "ne povlači za sobom gubitak prava na ponovno ulaganje zahteva u izmenjenim okolnostima", na osnovu toga što mu nije pruženo dovoljno informacija kako bi moglo da utvrdi da li je privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnost i/ili humanitarnih razloga primereno.⁴

3. Optuženi je 16. septembra 2008. podneo ponovni zahtev za privremeno puštanje na slobodu, navodeći dalje pojedinosti o svom zdravstvenom stanju, za koje tvrdi da opravdavaju privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti.⁵ Pretresno veće je 26. septembra 2008. donelo Pobjanu odluku, kojom odobrava privremeno puštanje optuženog na slobodu i nalaže odlaganje izvršenja te Odluke, u skladu s pravilom 65(F) Pravidnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), posle zahteva tužioca da mu se pruži

¹ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.6, *Poverljiva* žalba tužilaštva na Odluku po Lazarevićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju od 26. septembra 2008., 29. septembar 2008. (dalje u tekstu: Žalba). Žalbeno veće napominje da je tužilaštvo 1. oktobra 2008. dostavilo javnu, redigovanu verziju Žalbe

² *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, *Javno s poverljivim Dodatkom*, Odluka po Lazarevićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 26. septembar 2008. (dalje u tekstu: Pobjana odluka).

³ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, *Poverljivi* zahtev Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti, 13. avgust 2008. (dalje u tekstu: Zahtev), par. 2 i 4-8.

⁴ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, *Poverljiva* odluka po Lazarevićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 9. septembar 2008, par. 3-4.

⁵ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, *Poverljivi* ponovni zahtev Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti, 16. septembar 2008. (dalje u tekstu: Ponovni zahtev).

mogućnost da uloži žalbu ukoliko privremeno puštanje na slobodu bude odobreno.⁶ Tužilac je 29. septembra 2008. uložio ovu Žalbu. Optuženi je 3. oktobra 2008. dostavio Odgovor.⁷ Tužilac nije uložio repliku.

II. STANDARD PREISPITIVANJA

4. Žalbena veće podseća da interlokutorna žalba ne znači preispitivanje odluke Pretresnog veća *de novo*.⁸ Žalbena veće je ranije konstatovalo da su odluke Pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu na osnovu pravila 65 Pravilnika diskrecione odluke.⁹ Prema tome, relevantno pitanje nije da li se Žalbena veće slaže s nekom diskrecionom odlukom, nego da li je pretresno veće prilikom donošenja takve odluke pravilno iskoristilo svoje diskreciono ovlašćenje.¹⁰

5. Da bi uspešno osporila diskrecionu odluku o privremenom puštanju na slobodu, strana koja je osporava mora pokazati da je pretresno veće načinilo "prepoznatljivu grešku".¹¹ Žalbena veće će poništiti odluku pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu samo ako utvrdi (1) da se zasniva na netačnom tumačenju važećih pravnih odredbi; (2) da se zasniva na očigledno netačnom zaključku o činjenicama; ili (3) da je toliko nepravična ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlašćenja Pretresnog veća.¹² Žalbena veće će takođe razmotriti da li je pretresno veće prilikom donošenja odluke

⁶ Pobjijana odluka, par. 15 i 29.

⁷ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.6, *Poverljivi* Odgovor Vladimira Lazarevića na Žalbu tužilaštva na Odluku po Lazarevićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju od 26. septembra 2008., 3. oktobar 2008. (dalje u tekstu: Odgovor).

⁸ *Vidi npr. Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na odluku Pretresnog veća kojom se odbija njegov zahtev za privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brahimaj*), par. 5; *Tužilac protiv Miće Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu optuženog Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić*), par. 6; *Tužilac protiv Ljubeta Boškskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Ljubeta Boškskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. septembar 2005., par. 5.

⁹ *Vidi npr. Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija zahtjev Ljubomira Borovčanina za privremeno puštanje na slobodu, 30. jun 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Borovčanin*), par. 5; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze, 14. decembar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović*), par. 3.

¹⁰ *Vidi npr.* Odluku u predmetu *Borovčanin*, par. 5; Odluku u predmetu *Milutinović*, par. 3.

¹¹ *Vidi npr.* Odluku u predmetu *Borovčanin*, par. 6; Odluku u predmetu *Milutinović*, par. 3.

¹² *Vidi npr.* Odluku u predmetu *Borovčanin*, par. 6; Odluku u predmetu *Milutinović*, par. 3.

pridalo težinu spoljnim ili irelevantnim faktorima ili nije uopšte ili u dovoljnoj meri pridalo težinu relevantnim faktorima.¹³

III. MERODAVNO PRAVO

6. Pravilom 65(A) Pravilnika je propisano da optuženi, nakon što je pritvoren, može biti privremeno pušten na slobodu samo na osnovu naloga veća. Pravilom 65(B) Pravilnika je predviđeno da veće može izdati nalog za privremeno puštanje na slobodu samo ako se uverilo da će se optuženi, u slučaju puštanja na slobodu, pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svedoka ni bilo koje drugo lice; i nakon što zemlji-domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten dâ priliku da se izjasne.¹⁴

7. Prilikom donošenja odluke o tome da li su ispunjeni uslovi iz pravila 65(B) Pravilnika, pretresno veće mora razmotriti sve relevantne faktore za koje se očekuje da ih pretresno veće koje razumno postupa uzme u obzir pre nego što donese odluku. Ono zatim mora dati obrazloženo mišljenje u kom će izneti svoje zaključke o tim relevantnim faktorima.¹⁵ Koji su faktori relevantni i koliko im težinu treba pridati, zavisi od konkretnih okolnosti svakog predmeta.¹⁶ Razlog tome je što odluke po zahtevima za privremeno puštanje na slobodu donose na osnovu velikog broja činjenica, a slučajevi se razmatraju svaki za sebe, u svetlu konkretnih okolnosti svakog pojedinog optuženog.¹⁷

¹³ Vidi npr. *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73 i IT-01-51-AR73, Obrazloženje odluke po interlokutornoj žalbi tužioca na odbijanje zahteva za spajanje postupaka, 18. april 2002, par. 5; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku Pretresnog veća o dodeli branioca, 1. novembar 2004, par. 10; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 6, fusnota 10; *Tužilac protiv Zdravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluke Pretresnog vijeća kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu, 19. oktobar 2005, par. 4; Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 5; *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Rasima Delića na usmenu odluku Pretresnog vijeća o prihvatanju dokaznih predmeta br. 1316 i 1317, 15. april 2008, par. 6.

¹⁴ *Tužilac protiv Jadranka Prlića*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po žalbi tužioca na 'Odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008.', 21. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Petković*), par. 7.

¹⁵ Odluka u predmetu *Petković*, par. 10.

¹⁶ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 6-8.

¹⁷ *Tužilac protiv Ljubeta Boškoscog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija zahtjev Johana Tarčulovskog za privremeno puštanje na slobodu, 4. oktobar 2005, par. 7.

IV. DISKUSIJA

8. Tužilac tvrdi da je Pretresno veće napravilo prepoznatljivu grešku i zloupotrebilo svoje diskreciono ovlašćenje kada je optuženom odobrilo privremeno puštanje na slobodu period od 25 dana i zbog toga traži od Žalbenog veća da ukine Pobjianu odluku.¹⁸ Konkretno, tužilac tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo: (1) kada je zaključilo da su humanitarni razlozi koje je naveo optuženi dovoljno ubedljivi da opravdaju privremeno puštanje na slobodu; i (2) kada je zaključilo da ti razlozi opravdavaju privremeno puštanje na slobodu na period od 25 dana.¹⁹ U Odgovoru, optuženi tvrdi da Pretresno veće u Pobjijanoj odluci nije napravilo prepoznatljivu grešku niti zloupotrebilo svoje diskreciono ovlašćenje i traži od Žalbenog veća da odbije Žalbu.²⁰ Optuženi takođe traži od Žalbenog veća da potvrdi vremenski okvir privremenog puštanja na slobodu koji je odobrilo Pretresno veće, počevši od dana donošenja ove odluke.²¹

A. Humanitarni razlozi za privremeno puštanje na slobodu

9. Tužilac tvrdi da bi "privremeno puštanje na slobodu trebalo odobriti samo u onim slučajevima kada se iznesu najubedljiviji humanitarni razlozi".²² Tužilac takođe tvrdi da u ovoj fazi postupka postoji znatno veći rizik bekstva optuženog, što iziskuje da optuženi iznese više razloga humanitarne prirode koji opravdavaju privremeno puštanje na slobodu, a optuženi to nije učinio.²³ Tužilac takođe tvrdi da je odluka Pretresnog veća da odobri privremeno puštanje optuženog na slobodu iz humanitarnih razloga "zasnovana na 'očigledno netačnom zaključku o činjenicama'".²⁴ U tom pogledu, tužilac tvrdi da zaključak kojim Pretresno veće "[p]rihvata stav službenog lekara da će trenutno zdravstveno stanje optuženog biti *značajno poboljšano* periodom oporavka u okruženju porodičnog doma" ne odražava tačno medicinski izveštaj na koji se Pretresno veće oslonilo.²⁵ Tužilac objašnjava da u medicinskom izveštaju od 19. septembra nije naznačeno da će privremeno puštanje na

¹⁸ Žalba, par. 2.

¹⁹ Žalba, par. 17.

²⁰ Odgovor, par. 2.

²¹ Odgovor, par. 9.

²² Žalba, par. 26.

²³ Žalba, par. 25 i 26.

²⁴ Žalba, par. 4.

²⁵ Žalba, par. 21-22 (naglasak u originalu). Vidi i poverljivi dodatak Pobjijanoj odluci, par. 18.

slobodu poboljšati zdravstveno stanje optuženog, nego samo to da bi "period oporavka proveden okruženju porodičnog doma *mogao* da bude koristan".²⁶ Tužilac takođe napominje da medicinski izveštaj od 19. septembra ne ukazuje na to da bi privremeno puštanje na slobodu "značajno" uticalo na oporavak optuženog nego "samo na to da bi privremeno puštanje na slobodu moglo dodatno doprineti oporavku optuženog, koji bi ionako usledio kao posledica odmora i opuštanja".²⁷

10. Optuženi u Odgovoru tvrdi da medicinski zaključci ne mogu nikada biti u potpunosti tačni i da bi mišljenje izneto u medicinskom izveštaju da bi "period oporavka u porodičnom okruženju bio koristan" trebalo razmotriti u tom svetlu.²⁸ Optuženi takođe tvrdi da tužilac ne razume njegovo zdravstveno stanje, ističući da je [redigovano].²⁹

11. Žalbeno veće primećuje da je Pretresno veće prilikom odlučivanja o tome da li će optuženom odobriti privremeno puštanje na slobodu valjano ocenilo da li su ispunjeni uslovi iz pravila 65(B) Pravilnika.³⁰ Donoseći ovu ocenu, Pretresno veće je uzelo u obzir garancije srpske Vlade kojima je potvrđeno da će Srbija poštovati sve naloge Pretresnog veća u vezi s privremenim puštanjem optuženog na slobodu.³¹ Pretresno veće je zaključilo da su ove garancije, zajedno sa uslovima navedenim u njegovom nalogu za privremeno puštanje na slobodu, "dovoljn[e] da obezbede da će se optuženi vratiti na suđenje i da neće predstavljati opasnost po žrtve, svedoke ili druge osobe".³² Žalbeno veće napominje da tužilac u Žalbi ne osporava ovaj zaključak.³³

12. Kada je reč o humanitarnim razlozima kojima optuženi potkrepljuje Ponovni zahtev, Žalbeno veće podseća da je Pretresno veće uzelo u obzir tvrdnju optuženog da je [redigovano].³⁴ Pretresno veće je takođe uzelo u obzir informacije koje je u medicinskom

²⁶ Žalba, par. 21 (naglasak dodat).

²⁷ Žalba, par. 22.

²⁸ Odgovor, par. 6.

²⁹ Odgovor, par. 6 i 8.

³⁰ Pobjijana odluka, par. 11-12 i 21-22.

³¹ Pobjijana odluka, par. 14 i 21.

³² Pobjijana odluka, par. 21.

³³ Žalba, par. 14, fusnota 15.

³⁴ Poverljivi dodatak Pobjijanoj odluci, par. 17.

izveštaju od 19. septembra naveo službeni lekar Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN).³⁵ Pretresno veće je zaključilo sledeće:

Veće prihvata stav službenog lekara da će trenutno zdravstveno stanje optuženog biti značajno poboljšano periodom oporavka u okruženju porodičnog doma.³⁶

13. Međutim, Žalbeno veće primećuje da, suprotno onome kako je Pretresno veće okarakterisalo informacije sadržane u medicinskom izvještaju od 19. septembra, službeni lekar nije naveo da će zdravstveno stanje optuženog "biti" poboljšano periodom oporavka u okruženju porodičnog doma. Zapravo, kako je napomenuo tužilac, u medicinskom izvještaju od 19. septembra navodi se da bi taj period oporavka "mog[ao]" doprineti oporavku optuženog.³⁷ U svetlu gorenavedenog, Žalbeno veće konstatuje da je Pretresno veće napravilo prepoznatljivu grešku pogrešno protumačivši dokaze na koje se oslonilo kada je utvrdilo da je privremeno puštanje na slobodu primereno.

14. Žalbeno veće takođe ima u vidu izjavu vršioca dužnosti službenog lekara PJUN u medicinskom izvještaju od 25. avgusta 2008. da će [redigovano].³⁸ Pored toga, u medicinskom izvještaju od 25. avgusta, vršilac dužnosti službenog lekara je izjavio da [redigovano].³⁹ Žalbeno veće konstatuje da Pretresno veće nije pridalo dovoljnu težinu ovom dokazu koji ukazuje na činjenicu da oporavak optuženog teče normalno i da je on sposoban da se bavi svojim redovnim svakodnevnim aktivnostima i da bude prisutan u sudnici. Prema tome, Pretresno veće nije pravilno primenilo svoje diskreciono ovlašćenje i njegov zaključak ne može ostati na snazi.

B. Dužina privremenog boravka na slobodi

15. U svetlu gorenavedenih zaključaka, nema potrebe da Žalbeno veće razmatra spornu dužinu privremenog boravka na slobodi.

³⁵ Poverljivi dodatak Pobjanoj odluci, par. 18.

³⁶ Poverljivi dodatak Pobjanoj odluci, par. 19.

³⁷ Poverljivi dodatak Pobjanoj odluci, par. 18.

³⁸ [Redigovano].

³⁹ *Ibid.*

V. DISPOZITIV

16. Na osnovu gorenavedenog, Žalbeno veće **USVAJA** Žalbu i **UKIDA** Pobjianu odluku.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnom smatra verzija na engleskom.

Dana 23. oktobra 2008.
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija Fausto Pocar,
predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]

IZDVOJENO MIŠLJENJE SUDIJE SCHOMBURGA

1. Slažem se s ishodom današnje odluke Žalbenog veća i njenim obrazloženjem. Međutim, osećam se obaveznim da napišem izdvojeno mišljenje budući da u odluci nisu date nikakve smernice o merodavnom standardu za ocenjivanje zahteva za privremeno puštanje na slobodu koji se podnosi u ovako kasnoj fazi pretresnog postupka, tj. nakon što je pretres okončan a presuda još nije doneta.

2. Žalbena veće je ranije razjasnilo da pretresno veće, prilikom razmatranja zahteva za privremeno puštanje na slobodu, mora da uzme u obzir poodmaklu fazu postupka. Žalbena veće je konstatovalo da odluka na osnovu pravila 98*bis* Pravilnika, kojom se odbija zahtev optuženog za donošenje oslobađajuće presude, predstavlja dovoljno značajnu promenu okolnosti koja opravdava da Pretresno veće na osnovu pravila 65(B) Pravilnika ponovno i izričito uzme u obzir rizik bekstva optuženog.¹ Jednom drugom prilikom sam izjavio da pretresno veće mora detaljno precizirati da li neka konkretna odluka na osnovu pravila 98*bis* ima uticaja na spremnost nekog optuženog da ponovo pristupi radi suđenja i da pretresno veće, u skladu s tim, mora proceniti svaku pojedinu promenu motivacije optuženog.²

3. U ovom predmetu, pretresni postupak je u još kasnijoj fazi. U stvari, završni podnesci su podneti a završni argumenti razmenjeni pred Pretresnim većem koje trenutno piše Presudu. Napominjem da je tužilac zatražio izricanje kazne zatvora u rasponu od 20 godina do doživotne.³ Imajući u vidu ovaj scenario, Pretresno veće ima dve obaveze. Prvo – na osnovu dokaza koji su mu predočeni – Veće mora razmotriti da li će optuženom biti izrečena oslobađajuća presuda, odnosno da li će eventualno izrečena kazna biti kraća od vremena koje je optuženi već proveo u pritvoru do početka suđenja. Ukoliko je tako, Pretresno veće ima obavezu da optuženog odmah pusti na slobodu.⁴ Ukoliko nije, Pretresno

¹ *Vidi Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Prajljka, Petkovića i Čorića, 11. mart 2008, par. 20.

² *Vidi Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.6, Odluka po hitnoj žalbi tužilaštva na odluku po zahtjevu optuženog Pušića za privremeno puštanje na slobodu, doneta 14. aprila 2008, Izdvojeno mišljenje sudije Schomburga, par. 5.

³ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Javna redigovana verzija završnog pretresnog podneska i *Corrigendum*, 28. jul 2008, par. 1099-1100. *Vidi takođe* T. 26947 (20. avgust 2008.).

⁴ *Vidi Tužilac protiv Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Nalog o puštanju na slobodu Marija Čerkeza, 2. decembar 2004.

veće mora, kao drugi korak, ponovo proceniti u kojoj meri je konkretno promenjen rizik od bekstva optuženog. Štaviše, iz perspektive nekog optuženog, što je veća verovatnoća izricanja osuđujuće presude i kazna koja se može očekivati, to je veći podsticaj za bekstvo.

4. Zavisno od faze postupka, kriterijumi za privremeno puštanje na slobodu postaju viši ili niži zajedno sa rizikom od bekstva nekog optuženog. Stoga, Pretresno veće mora dinamično proceniti konkretan rizik bekstva svakog pojedinog optuženog u svakoj pojedinoj fazi postupka pre no što može odobriti privremeno puštanje na slobodu. To valja učiniti putem obrazložene odluke. Samo potpuno obrazložena odluka dopušta smislenu odluku Žalbenog veća zasnovanu na potpunim informacijama.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnom smatra verzija na engleskom.

Dana 23. oktobra 2008.
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija Wolfgang Schomburg

[pečat Međunarodnog suda]